

[Skytte.]

Mit partis standpunkt, som jeg også har givet udtryk for ved behandlingen af regeringens lovforslag om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, er, at vi er tilhængere af, at de samfundsskabte værdier inddrages i samfundets kasse. I praksis kan det måske være svært at fastslå, hvad der er samfundsskabt, og hvad der skyldes den enkelte initiativ og dygtighed. I det omfang, det kan lade sig gøre, kan man regne med vor medvirken til at inddrage de samfundsskabte værdier.

Forslagets bestemmelser, der vedrører skat på bygninger, er sammenfaldende med regeringens forslag, og jeg kan henvise til mine bemærkninger herom. Det er næppe umuligt, at det ærede medlem og jeg kan forhandle os til enighed på dette punkt.

Den udvindingsafgift, der foreslås, finder vi er håbløs at administrere. Den beskatning, der eventuelt må ske her, må finde sted over indkomsten; det er det eneste praktisk mulige grundlag at beskattes på, når det drejer sig om udvinding af værdier i jord.

Nyt i lovforslaget i forhold til kommissionsforslaget er, at forslagsstillerne foreslår en formueafgift til dækning af det beløb, der regnes at medgå til erstatning for de tre fjerdedele af de nuværende grundværdier. Der skal i erstatning til skødehaverne på den måde udbetales 6 milliarder kr. Når denne erstatning skal udbetales, bliver der efter kommissionsforslaget ingen skattelettelse i mange år. En 1 pct.s grundskyld giver ca. 80 mill. kr., og erstatningerne vil andrage gennemsnitlig 100 mill. kr. årlig. For de første år vil det betyde underskud. Det synes det ærede medlem hr. Oluf Pedersen ikke kan gå an. For at opnå skattelettelse foreslås der derfor en ny skat på formuer. For at sætte skatterne ned med 100 mill. kr. sætter retsforbundet skatterne op med 100 mill. kr. Det er ikke hekseri, det er bare behændighed. Hvorvidt det ærede medlem har gennemtænkt, hvad hans dækningsforslag betyder i forhold til samfundets interesse i at fremme opsparingen, skal jeg lade være usagt. Nu siger det ærede medlem til landets borgere, at hvis de vil spare, så de kommer op over en formue på 20 000 kr., skal de få belønning; de skal få lov til at betale 1 pct. ekstra af deres formue

foruden de formueskatter, de betaler i dag. Jeg har faktisk det indtryk, at forslagsstillerne ikke helt har gennemtænkt, hvad det er de her foreslår, og hvad de praktiske følger af deres forslag vil blive. De føler sig måske trygge i forvisningen om, at deres forslag ikke bliver gennemført.

Mon det ikke maner det ærede medlem hr. Oluf Pedersen og hans parti til eftertanke, når man ser, hvordan hans forslag blev modtaget blandt grundskyldsvenerne både her i landet og i England? Således skriver den kendte grundskyldsforkæmper K. J. Møller i bladet „Grundskyld“, nr. 3, 1955, side 71 — jeg beder om tilladelse til her og senere at bringe et par korte citater —:

„Jeg har længe haft lyst til at rejse indvendinger mod det nu udarbejdede forslag om fuld grundskyld. Når jeg har tiet, har det været for ikke at øge forvirringen. Men nu, da næppe nogen venter, at forslaget bliver til lov, tør man vel nok tale frit.

Bortset fra, at der kan gøres mange indvendinger mod selve forslaget, er der ingen tvivl om, at dets fremkomst har skadet vor sag. Men dette får nu være, vi må se os om efter andre veje.

Og der er, som vi ved, flere veje at gå. Men først vil jeg spørge, hvorfor det absolut skal ske på en gang. Her i livet må man næsten altid bevæge sig skridt for skridt mod det mål, man sætter sig. Jeg kunne tænke mig, at vi foretager marchen i to tempi. Afstanden — tiden — imellem dem kan til enhver tid ændres, eventuelt fremskyndes.“

Og redaktøren af „Grundskyld“, hr. P. C. Pedersen, fremsætter i bladets nr. 1, 1955, side 21 og 22, en række kritiske bemærkninger om kommissionsarbejdet i almindelighed og retsforbundets stilling i særdeleshed.

Redaktør P. C. Pedersen går endda så vidt, at han om det forslag, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen gik ind for i kommissionen, siger:

„Dette forslag står jo som hindring for, at der kan ske noget.“

I det engelske tidsskrift „Land and Liberty“, der er organ for den engelske Henry George-bevægelse, har tidsskriftets redaktør, Arthur Wilhelm Madsen, givet